

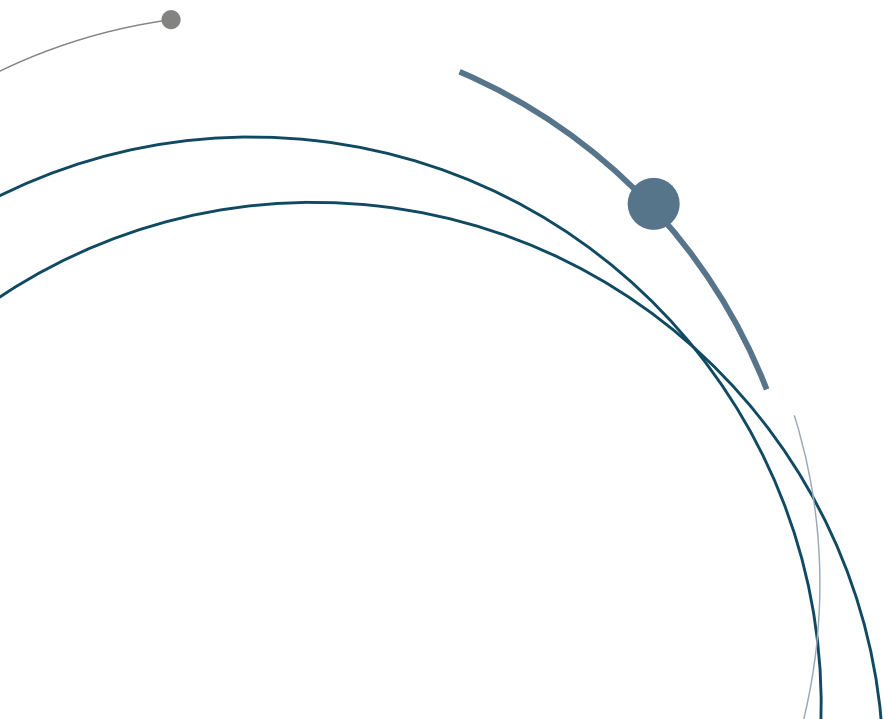
WRZESIEŃ

Dzieci i ich wybory.
Dawid – Salomon
– Roboam

*Jak pogodzić się
z nieudaną sukcesją?*

Słowo klucz:

za
ufa
nie

Część I – Lektura Pisma Świętego

1. Modlitwa

Boże Duchu Święty,
z Twojego polecenia Objawienie
zostało spisane dla nas ludzi.
Oświeć mój rozum i napętnij moje serce,
abym przy tym czytaniu
dobrze zrozumiał Twoją prawdę
i abym nauczył się goręcej Cię kochać,
wierniej Ci służyć.
Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

2. Pierwsza Księga Królewska

➔ Przeczytaj: [Pierwsza Księga Królewska, rozdziały 11-12](#)

Król Salomon pokochał też wiele kobiet obcej narodowości (...). Kiedy Salomon zestarzał się, żony zwróciły jego serce ku bogom obcym i wskutek tego serce jego nie pozostało tak szczere wobec Pana, Boga jego, jak serce jego ojca, Dawida. Zaczął bowiem czcić Asztartę, boginię Sydończyków, oraz Milkoma, ohydę Ammonitów. Salomon dopuścił się więc tego, co jest złe w oczach Pana, i nie okazał pełnego posłuszeństwa Panu, jak Dawid, jego ojciec. Salomon zbudował również posąg Kemoszowi, bożkowi moabskiemu, na górze na wschód od Jerozolimy, oraz Milkomowi, ohydzie Ammonitów. Tak samo uczynił wszystkim swoim żonom obcej narodowości, palącym kadzidła i składającym ofiary swoim bogom.

Pan rozgniewał się więc na Salomona za to, że jego serce odwróciło się od Pana, Boga izraelskiego. Dwukrotnie mu się ukazał i zabraniał mu czcić obcych bogów, ale on nie zachował tego, co Pan mu nakazał. Wtedy Pan rzekł Salomonowi: „Wobec tego, że tak postąpiłeś i nie zachowałeś mego przymierza oraz

moich praw, które ci dałem, nieodwołalnie wyrwę ci królestwo i dam twojemu słudze. Choć nie uczynię tego za twego życia ze względu na twego ojca, Dawida, to wyrwę je z ręki twojego syna. Jednak nie wyrwę całego królestwa. Dam twojemu synowi jedno pokolenie ze względu na Dawida, mego sługę, i ze względu na Jeruzalem, które wybrałem”. 11,14-7

[Roboam powiedział:] „Mój ojciec obciążył was jarzmem, a ja dołożę do waszego jarzma. Mój ojciec karcił was biczami, ja zaś będę was karcił biczami z kolców”. Król więc nie wysłuchał ludu, gdyż to wydarzenie dokonało się z woli Pana, aby spełniła się Jego groźba, którą Pan wypowiedział do Jeroboama, syna Nebata, przez Achiasza z Szilo. Kiedy cały Izrael zobaczył, że król go nie wysłuchał, wtedy odrzekł królowi tak: „Cóż za wspólny dział mamy z Dawidem? Wszak nie mamy dziedzictwa z synem Jessego”. „Do swoich namiotów idź, Izraelu! Teraz, Dawidzie, pilnuj swego domu!”

I rzeczywiście Izrael poszedł do swoich namiotów. A Roboam panował tylko nad tymi Izraelitami, którzy mieszkali w miastach Judy. Gdy zaś król Roboam wysłał Adonirama, który był przełożonym robotników pracujących przymusowo, cały Izrael obrzucił go kamieniami, tak iż umarł. Wobec tego król Roboam pospieszył się, aby wsiąść na rydwan i uciec do Jerozolimy. Tak więc Izrael odpadł od rodu Dawida po dziś dzień. 12,14-19

Część II – Analiza, temat spotkania

Tematem tego spotkania jest niepowodzenie. Od świetności do upadku: od wielkości królestwa za Dawida, do katastrofy za czasów Roboama. Każdy z nich dokłada swoje słabości. Nie zawsze wszystko idzie tak, jak byśmy tego chcieli.

1. Od wielkości do upadku

Gdy prześledzić kolejne pokolenia rodu Dawida, czyli jego syna Salomona oraz wnuka Roboama, to śmiało można stwierdzić, że „coś poszło nie tak”. Dawid uznawany jest za wielkiego króla. Zarazem widać jego ludzkie słabości i niewierność wobec Boga.

Podobnie jego syn Salomon. Prosi Boga o mądrość rozstrzygania spraw i rzeczywiście uznawany jest za mądrego króla. On także ulega niewierności, tolerując kultury pogańskie, autor księgi napisał, że był to wpływ cudzoziemskich kobiet.

Za Roboama następuje wewnętrzny podział królestwa, a późniejsza księga Mądrości Syracha 47,23 określa go krótko i dosadnie: „Salomon spoczął z przodkami swymi i pozostawił po sobie potomka, najgłupszego z ludu i pozbawionego rozumu, Roboama, który swym zamysłem wywołał odstępstwo narodu”.

Historia ta pokazuje, jak ludzkie rodziny zbudowane są z rzeczy dobrych, pięknych przeżyć, ale także ludzkich słabości i błędów. Czasem powstaje świat sprzeczności i to właśnie w takim środowisku działa Bóg. Swoją plan realizuje pomimo ludzkich niewierności. Z czysto ludzkiego punktu widzenia historia rodu Dawida pokazuje jego upadek, jasno wskazując jego powody – niewierność Bogu. Pierwszy to dopuszczenie kultu pogańskiego, który wdzierał się „tylnymi drzwiami”. Drugim to niewierność Bożej sprawiedliwości, jak w przypadku Roboama, który dokłada ciężarów ludowi, a jego styl rządzenia za pomocą biczów z kolcami nie uzyska aprobaty i spowoduje rozpad królestwa. Trzecim są osobiste słabości królów.

2. Dawid

Rzeczownik dawid zdaje się pochodzić od hebrajskiego źródłosłowu jdd i imienia dod, które oznaczają: „umiłowany”, „wybrany”. To Pan wybiera i to On kryje się za objęciem władzy przez Dawida. Punktem kulminacyjnym całej jego historii jest obietnica z 2 Sm 7, w której Bóg zapewnia Dawidowi dwie rzeczy: ziemię i potomstwo. Gdy Dawid pragnie zbudować „dom dla Pana”, Bóg uprzedza go i sam buduje Dawidowi „dom”, „ród”. Historia zbawienia dokonuje kolejne-

go kroku naprzód. Bóg raz jeszcze wiąże się z ludzkością. Dokonuje tego poprzez pakt, przymierze, podobnie jak to już uczynił z Abrahamem, Mojżeszem i Izraelem. W tym przymierzu wyraźnie wyłania się całkowita bezinteresowność Boga. Chociaż potomkowie Dawida będą źle postępować, łaska Boga nie zostanie cofnięta [2 Sm 7,14-16](#). Ostatecznie przymierze to dopełni się w „Synu Dawida”, Jezusie Chrystusie^{Bibl. 1}.

3. Salomon

Salomon był synem Batszeby, która urzekła króla Dawida swoją urodą. Gdy owocem ich nieprawego związku jest dziecko, Dawid posyła na śmiertelną walkę jej męża Uriasza. Jednak mimo błagań Dawida dziecko umiera kilka dni po urodzeniu. Po wyrażeniu skruchy przez Dawida, Bóg obiecuje, że kolejny syn Batszeby będzie jego dziedzicem, jest nim właśnie Salomon [2 Sm 11-12](#).

Według [1 Krł 5,12-13](#) Salomon był mędrcelem, autorem wielu przysłów i pieśni. Po śmierci Dawida, już na początku swego panowania prosił on Boga o serce mądre i pełne rozsądku do rządzenia [1 Krł 3,4-15](#) i [2 Krł 1,3-12](#). Jego mądrość ujawniała się w funkcji sędziego, administratora, budowniczego świątyni, organizatora handlu. Mimo to jego panowanie nie było pozbawione cieni, które można wyczytać „między linijkami”:

- Wysokie opodatkowanie – podzielił królestwo na dwanaście okręgów, każdy z nich miał utrzymywać dwór przez miesiąc [1 Krł 4,7-19](#). Północ była znacznie bardziej obciążona niż południe.
- Prace przymusowe – były już w czasach Dawida, ale za Salomona zwiększyła się ich uciążliwość z powodu rozrzutnej polityki finansowej króla. Warto zauważyć, że choć większość tekstów pisze, że poddani im byli tylko Kananejczycy i cudzoziemcy [1 Krł 9,15-22](#); [2 Krn 2,16-17](#); [8,7-10](#), to [1 Krł 5,27-32](#) zdradza, że Izraelici również im podlegali.
- Symptomy problemów finansowych – dobrym relacjom handlowym między Salomonem a Hiramem grozi załamanie z racji niewypłacalności tego pierwszego. Salomon będzie więc zmuszony do odstąpienia 20 miejscowości. Hiram zresztą i tak uzna tę operację za niewystarczającą [1 Krł 9,10-14](#).
- Znaki rozpadu terytorialnego – buntuje się Edom [1 Krł 11,14-22](#), Syria chce odzyskać utracone tereny [1 Krł 11,23-25](#), na północy wybucha bunt pod wodzą Jeroboama [1 Krł 11,26-40](#).^{Bibl. 1}

4. Kobiety Salomona

Salomon zawiera małżeństwo polityczne z „córką faraona” [1 Krł 3,1](#). Z listów z El-Amarna z tamtych czasów wynika, że król Egiptu nie oddawał żadnemu cudzoziemcowi swej córki za żonę, tak więc mogło chodzić o związek z jedną z księżniczek. Autor księgi chciał zapewne nieco dodać prestiżu królowi. [1 Krł 11,3](#) ukazuje, że miał rozmach: 700 żon-księżniczek i 300 żon drugorzędnych (w tym kontekście wspomnienie o podatkach na utrzymanie dworu kró-

lewskiego nabiera przerażającego wydźwięku...). Pamiętać należy, że liczba żon i dzieci była w tamtych czasach symbolem bogactwa i władzy. W ostatecznym rozrachunku Salomon odchodzi od jedynego Boga ku bożkom pogańskim, a za przyczynę upadku podawane są właśnie cudzoziemskie żony króla.^{Bibl. 1}

5. ■ Roboam i rozpad królestwa

Synem Salomona przejmującym po nim władzę był Roboam. Za niego następuje bunt części północnej, następuje rozłam na dwa królestwa:

- ➡ Izrael – część północna – król Jeroboam – miejsca kultu Betel i Dan
- ➡ Juda – część południowa – król Roboam, syn Salomona – miejsce kultu Jerozolima

Autor księgi biblijnej wywodzący się z Judy (Południa), za odstępstwo oskarża Północ. Powody zapewne były złożone, także ekonomiczne, za główną przyczynę podane jest odstępstwo od wiary. Według [1 Krł 12,26-33](#) król Izraela Jeroboam ustanowił w dwóch sanktuariach – w Betel i Dan – schizmatyczną formę kultu, która wyrażana była w obrazie złotych cielców. Z pewnością chodzi tutaj o kananejski obraz byka, symbol męskiej potencji seksualnej. Nie chodziło tutaj o „pełne odstępstwo”, bo owe rzeźby miały być niejako tronem Boga Jahwe (tak jak Arka Przymierza pełniła funkcję tronu dla niewidzialnego Boga) i dopiero w późniejszym czasie przez autorów z Judy zostały zinterpretowane jako bożek. W ten sposób król Izraela chciał się uniezależnić od wpływów kultu sprawowanego w Jerozolimie, rządzonej przez Roboama. Królestwo Izraela jest większe i silniejsze, przez nie przechodzą szlaki handlowe, ma dostęp do morza. Królestwo Judy (od Jerozolimy i Betlejem na południe) pozostaje w znacznie trudniejszej sytuacji, granicząc z Filistynami od zachodu, od wschodu z Moabitami i Edomitami, z którymi będzie musiało toczyć boje o swój byt. A jednak Bóg nazwie pokolenie Judy „resztą Izraela”, z której wyjdzie Zbawiciel.

Część III – Osobista refleksja

**Czy umiesz pogodzić się z porażką?
Spójrz na swoje odpowiedzi w temacie marca.**

➤ Co jest powodem twoich niepowodzeń?
własna niekompetencja

tak

nie

1

2

3

4

5

6

7

➤ błędy innych

tak

nie

1

2

3

4

5

6

7

➤ przepisy państwowe

tak

nie

1

2

3

4

5

6

7

➤ działania urzędników

tak

nie

1

2

3

4

5

6

7

➤ *nieuczciwa konkurencja*

tak

nie

1

2

3

4

5

6

7

➤ *czynniki globalne*

tak

nie

1

2

3

4

5

6

7

 inne:

➤ *W jaki sposób niepowodzenia odbijają się na twoich relacjach z innymi?*

➔ *W jaki sposób zapobiegasz negatywnym skutkom niepowodzeń dla twojej rodziny?*

 Zanotuj, co Bóg mówi do Ciebie w tym fragmencie Pisma Świętego? (np. inspiracja, wniosek, napomnienie) ...

Część IV – Dzielenie się słowem

Spójrz na wypełnioną ramkę powyżej, podziel się z innymi tym, co Bóg mówi do ciebie.

Część V – Dyskusja

Jak pogodzić się z nieudaną sukcesją?

Przykład upadku królestwa Izraela od czasów świetności za króla Dawida, poprzez problemy za panowania Salomona, aż po katastrofę za Roboama można odczytać jako model nieudanej sukcesji.

1. *Co zrobić, aby problemy w firmie nie wpływały negatywnie na relacje rodzinne?*
2. *Jak wyzbyć się wzajemnych oskarżeń, żalu i pretensji?*
3. *Jak wzmocnić nadszarpnięte zaufanie?*
4. *Dla nestora szczególnym bólem jest nieudane zarządzanie przez sukcesora. Jak pogodzić się z sytuacją, gdy dzieci nie sprostają pokładanym w nich nadziejom?*

Część VI – Sukcesja

Spojrzenie nestora na upadającą firmę z pewnością jest bolesne. W takiej sytuacji szczególnie ważne jest oddzielenie spraw zawodowych od rodzinnych, aby niepowodzenia biznesowe nie odbijały się negatywnie na relacjach rodzinnych.

O ile odpowiedzialność za niepowodzenie zapewne będzie przypisywana sukcesorom, tak o relacje musi zatroszczyć się nestor. To od jego wyrozumiałości, zdolności do powstrzymania oskarżeń będzie zależeł klimat rodzinnych spotkań.

Łatwiej będzie o zrozumienie sytuacji, gdy uwzględni się własną niedoskonałość, słabe strony firmy w momencie jej przekazywania.

➤ *Przypomnij sobie, jakie sytuacje w firmie negatywnie wpłynęły na relacje rodzinne. Jak często ma to miejsce?*

➤ *Czy są to przypadki incydentalne, czy też firma trwale oddziałuje na rodzinę?*

➔ Co robisz, aby oddzielać życie zawodowe od rodzinnego?

Część VII – Działaj!

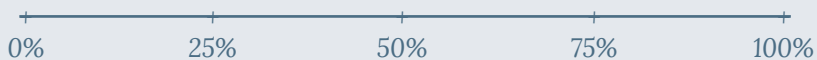
A. Rozważ fragment Pisma Świętego

- ➔ Zadbaj o warunki, o ciszę, wyłącz wszystko, co cię rozprasza.
- ➔ Rozpocznij modlitwą, jeszcze raz przeczytaj tekst, poświęć rozważaniu 20-30 minut.

B. Postanowienie

- ➔ Postanowienie powinno być bardzo konkretne, możliwe do weryfikacji.
- ➔ Może dotyczyć życia zawodowego, rodzinnego lub postawy wewnętrznej.
- ➔ O charakterze pozytywnym (zrobię...) lub negatywnym (skończę z...).

➤ Postanowienie z poprzedniego miesiąca udało mi się zrealizować (zaznacz na osi):

➤ Twoje postanowienie na najbliższy miesiąc:

